In de Schaduw van de Sinaasappelboom: De Poezië van Ibn Zaydun

2025

Govert Westerveld

In de Schaduw van de Sinaasappelboom: De Poëzie van Ibn Zaydūn

2025
Govert Westerveld

In de Schaduw van de Sinaasappelboom: De Poëzie van Ibn Zaydūn

2025

Govert Westerveld

x
De

In de Schaduw van de Sinaasappelboom: De Poezië van Ibn Zaydūn

© **Govert Westerveld**
Cronista Oficial de Blanca (2002-1919)
Hispanista de la Asociación Internacional de Hispanistas
Historiador Oficial de la Federación Mundial del Juego de Damas (FMJD)

ISBN: **Hard cover (Lulu.com)**
eBook: without ISBN

Dedicación

Dedico esta obra a

Los amantes de la Naturaleza

Voorwoord

Ibn Zaydun (1003–1071) geldt onbetwistbaar als de grootste dichter van Al-Andalus. Critici en onderzoekers van de Andalusische literatuur roemen hem als de meest creatieve en vernieuwende stem van zijn tijd. Zijn poëzie vormt een schitterende synthese van persoonlijke emotie, culturele verfijning en de ongeëvenaarde natuur van zijn vaderland.

Wat Ibn Zaydun onderscheidt van zijn oosterse tijdgenoten is de manier waarop hij de natuur niet enkel beschrijft, maar haar als het ware inademt en met haar versmelt. De glooiende tuinen, kabbelende beken en geurige bloemen van Al-Andalus zijn in zijn verzen geen decorstukken, maar levendige wezens waarmee hij zich emotioneel verbindt. Deze poëzie is niet louter waarneming — het is beleving.

Die beleving krijgt een bijzondere glans in zijn relatie met Wallada bint al-Mustakfi, de vrijgevochten dichteres en prinses met wie hij liefdeswandelingen maakte door het Andalusische landschap. In zijn lyriek zijn de herinneringen aan deze momenten verweven met natuurbeelden: elke bloem draagt de geur van een herinnering, elke sterrenhemel weerspiegelt een gevoel. Het is daarom geen toeval dat nauwelijks een gedicht van Ibn Zaydun gevrijwaard blijft van zulke beschrijvingen.

Zoals de natuur van Al-Andalus verschilde van die in het Oosten, zo gold dat ook voor de samenleving. Ondanks politieke onrust was het leven in Al-Andalus doordrenkt van kunstzinnigheid, plezier en verfijning.

Wijn, muziek en poëzie waren vaste ingrediënten van het sociale leven, vooral in de tijd van de Taifa-koninkrijken. De culturele vrijheid was opvallend groot — met name voor vrouwen uit de elite, zoals Wallada, die als dichteres en gastvrouw van een literaire salon een uitzonderlijke positie innam in de Arabische wereld.

Dit samenspel van natuur, samenleving en innerlijke beleving vormt het hart van Ibn Zayduns poëtische universum. Zijn woordenschat is doordrenkt van bloemen, winden, parfums, vogels en sterren. Zijn metaforen en beeldspraken zijn even kleurrijk als het landschap waarin hij leefde. Hij wist het zintuiglijke te verbinden met het abstracte, en schonk zijn gedichten de schoonheid van schilderijen die niet enkel het oog, maar ook de ziel beroeren.

Voor dit boek hebben we rijkelijk geput uit Arabische bronnen om de stijl van Ibn Zaydun te kunnen doorgronden. Daarbij vonden we dat de tuinen van Murcia, met hun weelderige schoonheid, een passend decor vormen voor een hernieuwde lezing van zijn poëzie. Zij doen in geen enkel opzicht onder voor de glorieuze landschappen van het oude Al-Andalus.

Dit werk is dan ook een uitnodiging om Ibn Zaydun te herlezen — niet alleen met verstand en kennis, maar met open hart en gevoel voor schoonheid.

Govert Westerveld